

DIDACTICA

XXIII

BIROUL DE ARHITECTURĂ

STARH-ACD

V

2018

„My City”/Târgu-Mureș

Concurs

Deschisul străzii, a locului, așa cum apare el în imagini de arhivă și așa cum apare și acum, chiar dacă este diminuat de prezența traficului și a gabaritelor sale.

Deschisul, amplitudinea sa, supradimensionată și consacrată este mai întâi cea care face posibil și restul orașului, construcții, alinamente.

Acest deschis, descris în toată lungimea sa este patrimoniul, ceea ce este moștenit și ceea ce este de salvat. El închide orașul. De aceea proiectul trebuie să ceară recuperarea „goliciunii” și nu umplerea lui.

Fiind vorba de oraș, este de neevitat problematica preeminențelor, tensiunea între ceea ce este „nemișcat” și orientat și ceea ce este contingent, născut din tribulațiile istoriei.

Proiectul lasă circulațiile așa cum sunt, încercă numai răsturnarea unui raport de prezență, trecerea lor în inaparent, strada este *de acum* și *din nou* piață, loc sedentar, celebrarea polis-ului, spațiu public.

Agora centrală este un eveniment ce coagulează locul, este monument, decupat aparent de rest dar, în fapt, *sorb*, loc exemplar al orașului. Ea face vizibil, prezent, locul esențial dat de înfrățuirea bisericii...a primăriei și prefecturii pe de o parte și a bisericilor capitale ale orașului ...și ...(catolică) și sprijinită în celălalt capăt pe rectangularul cetății...

Agora este o construcție și nu o amenajare: decupată de o succesiune de elemente din cupru conice și ușor arcuite spre vârf, de porți publice marcate de coloane octogonale monumentale, ea este legitimă, într-un mod paradoxal pentru că este și parcare și loc organizat și dens structural și structura pământului grădinii și sala hipostilă a copacilor și construcțiile-pavilion atașate liber rigorii conturului (pavilionul orașului, sera de flori) și, mai ales, așezării ei simplu gravitațional în loc. Și nu se poate decide dacă nu cumva dimensiunea este dată de o măsură a deschiderii locului și nu a mașinii.

Ori în concentrația acesta de folosințe agora poate fi recuperată ca pre-eminența reglatoare a orașului.

În orice caz, ea este o grădină, parc, într-un sens „imperial”, reprezentativ, loc aulic, aristocratic, în sensul original al termenului.

